

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
78 703/2007-606/XII.vyř.

Praha
20. prosince 2007

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 19. 11. 2007 na návrh navrhovatele společnosti NEW TELEKOM, spol. s r.o., IČ: 266 90 471, se sídlem Praha 10, Tiskařská 257/10, PSČ 108 28, zastoupené advokátem Mgr. Ondřejem Tejnorou, se sídlem Praha 5 – Malá Strana, Janáčkovo nábřeží č. 57, proti odpůrci společnosti BroadNet Czech, a.s., IČ: 262 01 224, se sídlem Praha 3, Koněvova 2747/99, PSČ 130 00, zastoupené advokátkou Mgr. Blankou Doležalovou, AK Doležalová & Hruška, se sídlem Praha 4, nám. generála Kutlvašra 6, ve věci sporu o plnění smlouvy o vzájemné spolupráci ze dne 28. 3. 2007, toto

rozhodnutí:

- I. Návrh společnosti NEW TELEKOM, spol. s r.o. se zamítá.
- II. Předběžné opatření vydané dne 21. 11. 2007 pod čj. 78 703/2007-606/IV.vyř. se zrušuje.
- III. Navrhovatel je povinen do tří dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí uhradit odpůrci náhradu nákladů řízení ve výši 5.200,- Kč.

Odůvodnění:

Dne 19. 11. 2007 bylo správnímu orgánu doručeno podání, v němž navrhovatel uvádí, že uzavřel dne 28. 3. 2007 s odpůrcem smlouvu o vzájemné spolupráci (dále též „Smlouva“), na jejímž základě zajišťoval odpůrce zákazníkům navrhovatele přístup k datové síti elektronických komunikací. Obchodní spolupráce dle navrhovatele trvala bez obtíží až do dne 15. 11. 2007, kdy mu bylo doručen dopis o „ukončení části smlouvy o vzájemné spolupráci“, kterým odpůrce oznámil jednostranné ukončení Smlouvy a odpojení zákazníků navrhovatele od své datové sítě. Odpůrce pak měl začít dne 16. 11. 2007 odpojovat uvedené zákazníky, kteří tak byli bez připojení na telefon a internet a měly hrozit škody v řádech milionů korun navrhovateli i jeho zákazníkům. Podle navrhovatele Smlouva uvedené jednostranné ukončení neumožňuje, byla uzavřena na dobu neurčitou a podle jejího článku VI. je ji možné ukončit pouze výpovědí se stanovenou dvanáctiměsíční výpovědní lhůtou. Rovněž tak navrhovatel odkázal na smluvně upravený postup pro řešení sporů, uvedený v čl. V. Smlouvy. Navrhovatel dále uvedl, že zdůvodněním okamžitého ukončení Smlouvy mělo být prodlení navrhovatele v řádu hodin (zpoždění necelého jednoho dne) se zaplacením faktury odpůrci. Navrhovatel v dopise ze dne 15. 11. 2007 ukončení smlouvy odmítl a upozornil odpůrce na to, že ohledně dotčené faktury již byl zadán platební příkaz bance, přičemž faktura měla být ke dni podání již zaplacená. Zpoždění se zaplacením faktury v rozsahu necelého dne nemůže být, podle názoru navrhovatele, takovým porušením smlouvy, které by opravňovalo odpůrce ze dne na den ukončit Smlouvu a odpojit zákazníky navrhovatele. Odpůrce prý neposkytl navrhovateli žádnou lhůtu k zaplacení faktury, ačkoliv se k tomu ve Smlouvě (čl. V.) zavázal. Na

základě toho se navrhovatel domnívá, že uvedené sdělení odpůrce o ukončení Smlouvy je neplatné a tento má tak nadále povinnost plnit své závazky vyplývající ze Smlouvy, a navrhuje, aby správní orgán vydal rozhodnutí, kterým bude odpůrci uložena povinnost, aby opět připojil na svou datovou síť elektronických komunikací všechny zákazníky navrhovatele, kteří byli připojeni na základě Smlouvy ke dni 13. 11. 2007. Svůj návrh pak doložil zněním Smlouvy, dopisem odpůrce ze dne 15. 11. 2007 a odpovědí navrhovatele. Součástí návrhu byl rovněž návrh na vydání předběžného opatření. V návrhu rovněž poukazoval na nekalosoutěžní jednání odpůrce vůči účastníkům navrhovatele.

Svůj návrh pak navrhovatel dne 21. 11. 2007 doplnil tak, že žádal o vydání rozhodnutí, kterým by se určilo, že ukončení části Smlouvy je neplatné a že odpůrce je povinen obnovit poskytování komunikačních služeb na základě Smlouvy.

Odpůrce na návrh reagoval dne 26.11.2007 s tím, že navrhovatel trvale ode dne uzavření Smlouvy hradil fakturované ceny po termínech splatnosti, když úhrady měl provádět až po písemných, telefonických a e-mailových upomínkách, čímž naplňoval situaci soustavného opožděného placení tak, jak má na mysli § 65 zákona o elektronických komunikacích (dále jen „zákon“). Proto odpůrce přistoupil k ukončení smluvního vztahu s navrhovatelem přípisem ze dne 15. 11. 2007. Před tím, než ukončil Smlouvu, upozornil navrhovatele dopisy ze dne 24.8. 2007 a 7. 11. 2007 na riziko ukončení části Smlouvy, pokud nebude řádně a včas platit své závazky. Na tyto dopisy navrhovatel nereagoval. Navrhovatel dle svého vyjádření rovněž před ukončením Smlouvy oznámil některým zákazníkům, které byl schopen identifikovat, že jim bude znemožněn přístup na síť elektronických komunikací, a následně jim nabídl na překlenutí období, než si koncový zákazník vybere nového provozovatele, bezplatné připojení po dobu 14 dnů a obnovení přístupu k datové síti. Odpůrce zastává názor, že bez ohledu na ustanovení Smlouvy byl oprávněn v souladu s § 65 zákona ukončit smluvní vztah s navrhovatelem, a to výhradně z důvodu navrhovatelova soustavného opožděného placení ceny poskytovaných služeb. Závěrem pak odpůrce uvedl svůj alternativní návrh na vydání rozhodnutí ve věci. Svě vyjádření pak doložil Smlouvou, přehledem plateb navrhovatele vůči odpůrci, elektronickou korespondencí mezi spornými stranami ze srpna a října 2007, dopisy navrhovateli ze dne 24. 8. 2007 a 7. 11. 2007, ukončením Smlouvy ze dne 15. 11. 2007, neadresovaným textem oznámení o zastavení poskytování služeb, datovaným 14. 11. 2007 a čestným prohlášením zákazníka o znovuzprovoznění služeb ze dne 22. 11. 2007.

Dne 28. 11. 2007 proběhlo ve věci ústní jednání, na kterém vyšlo najevo, že navrhovatelem původně zasláné všeobecné podmínky pro poskytování veřejných služeb elektronických komunikací navrhovatele a odpůrce, netvoří přílohy č. 1 a 2 Smlouvy, ale mají jimi být provozní podmínky poskytování služeb. Navrhovatel přislíbil jejich následné předložení. K otázce možnosti ukončení Smlouvy odpůrce zopakoval svou argumentaci a uvedl, že navrhovatel způsobil podstatné porušení Smlouvy tím, že soustavně opožděně platil faktury ve smyslu § 65 odst. 3 zákona. Navrhovatel uvedl, že ke dni 12. 11. 2007 neměl vůči odpůrci žádný nesplněný závazek, pokud jde o platby vyúčtování za služby. Navrhovatel nerozporoval seznam vyúčtování, u nichž bylo zpoždění s platbami, jak jej přeložil odpůrce. Navrhovatel uvedl, že na upozornění odpůrce ze dne 24. 8. 2007 a 7. 11. 2007 reagoval bezodkladně a své závazky splnil. V průběhu ústního jednání předal navrhovatel správnímu orgánu dohody o vzájemném zápočtu uzavřené mezi spornými stranami a odpůrce předložil kopii usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19.11.2007, kterým byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření ve sporu mezi navrhovatelem a odpůrcem.

Dne 3. 12. 2007 obdržel správní orgán doplnění Smlouvy navrhovatelem o provozní podmínky navrhovatele s tím, že provozní podmínky odpůrce se mu nepodařilo dohledat, přičemž tyto podmínky by dle navrhovatele měly řešit ryze technické stránky věci, nikoliv otázky právní. Součástí byl i seznam zákazníků navrhovatele odpojených odpůrcem.

Ve vyjádření ze dne 6. 12. 2007 navrhovatel vyjádřil názor, že pro postup podle § 65 odst. 3 zákona je předpokladem splnění podmínek § 65 odst. 2 a dále názor, že všeobecné podmínky veřejně dostupné služby jsou součástí Smlouvy ze zákona. Usuzuje tak z toho, že podle § 63 odst.

2 zákona musí být součástí návrhu smlouvy i všeobecné podmínky veřejně dostupné služby elektronických komunikací. V dalších vyjádřeních pak obě sporné strany již v zásadě jen opakovaly svá tvrzení a názory již shora uvedené.

Navrhovatel i odpůrce se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí dne 6. 12. 2007.

***

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se týká spor povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Podle návrhu se navrhovatel domáhá, aby mu bylo obnoveno poskytování služeb upravených Smlouvou. Správní orgán při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc k rozhodnutí o dotčeném návrhu vyplývá ze skutečnosti, že jde o spor, který se týká povinností odpůrce uložených mu v § 61 odst. 1 zákona. Podle tohoto ustanovení má odpůrce povinnost poskytovat veřejně dostupnou službu elektronických komunikací nepřetržitě po všechny dny v roce, nestanoví-li zákon (jakýkoliv) jinak. Předpokladem plnění této povinnosti je samozřejmě uzavření smlouvy na poskytování takových služeb a výjimka je mj. stanovena v § 65 odst. 3 zákona, podle které může poskytovatel služby ukončit smluvní vztah, pokud účastník soustavně opožděně platil nebo soustavně neplatil cenu za služby uvedené ve vyúčtování a pokud byl účastník předem prokazatelně upozorněn. Podle § 2 písm. o) zákona se veřejně dostupnou službou elektronických komunikací rozumí služba elektronických komunikací, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen. Služby poskytované odpůrcem, které jsou předmětem Smlouvy, jsou jím standardně nabízeny, odpůrce pro ně vypracoval všeobecné podmínky a vztahuje se na ně jím zpracovaný a průběžně upravovaný velkoobchodní ceník, jak vyplývá z jeho nabídky zveřejněné např. na internetu (www.broadnet.cz). Protože ze způsobu nabídky služeb poskytovaných odpůrcem, které jsou předmětem Smlouvy, nevyplyvá, že by z jejich poskytování byl předem někdo vyloučen, má správní orgán za to, že se jedná o veřejně dostupné služby elektronických komunikací. Podle § 2 písm. a) zákona je účastníkem každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb. Na základě Smlouvy se tak obě sporné strany stali účastníky jeden druhého, vždy pro služby poskytované druhou stranou. Skutečnost, že tyto služby pak byly dále poskytovány koncovým zákazníkům, na vzájemném účastnickém vztahu mezi spornými stranami nic nemění a z právního hlediska je v tomto smyslu irelevantní. Na základě své pravomoci se předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu nemohl zabývat nekalosoutěžními otázkami, proto je toto odůvodnění již dále nezmiňuje.

Správní orgán má na základě provedeného řízení za prokázaný následující stav věci, který je relevantní pro její posouzení:

- mezi spornými stranami byla uzavřena dne 28. 3. 2007 smlouva o vzájemné spolupráci, na jejímž základě zajišťoval odpůrce zákazníkům navrhovatele přístup k datové síti elektronických komunikací; úplné znění této smlouvy nebylo navrhovatelem doloženo (chybí příloha č. 1),
- odpůrce měl vůči navrhovateli v průběhu roku 2007 pohledávky, jejichž výše, termíny jejich splatnosti a dny skutečného zaplacení jsou uvedeny v seznamu předloženém odpůrcem dne 22. 11. 2007; navrhovatel se na výslovnou výzvu správního orgánu při ústním jednání dne 28. 11. 2007 vyjádřil tak, že tento seznam pohledávek nerozporoval, z čehož správní orgán dovozuje navrhovatelův souhlas s těmito pohledávkami i daty jejich placení,
- mezi stranami byly dne 5. 4. 2007 a 19. 7. 2007 uzavřeny dohody o vzájemném zápočtu závazků a pohledávek,
- odpůrce dne 24. 8. 2007 vyzval navrhovatele k zaplacení pohledávek po splatnosti s tím, že pokud navrhovatel nezaplatí v náhradní lhůtě, odpůrce omezí navrhovateli přístup k poskytovaným službám; dále odpůrce vyzval k včasnému

placení závazků a upozornil na možnost ukončit část smlouvy pro soustavné opožděné placení; odpůrce dne 7. 11. 2007 vyzval navrhovatele k okamžité úhradě závazků po lhůtě splatnosti a upozornil na riziko uplatnění sankcí uvedených v dopise ze dne 24. 8. 2007,

- odpůrce dne 15. 11. 2007 zaslal navrhovateli dopis, z jehož obsahu vyplývá vůle ukončit Smlouvu v části, podle které poskytoval navrhovateli služby, a to s odůvodněním, že navrhovatel opakovaně neplatil a stále neplatí své závazky vůči odpůrci v řádných termínech i přes písemná upozornění ze dne 24. 8. 2007 a 7. 11. 2007.

Protinávrh odpůrce uvedený v dopise ze dne 26. 11. 2007 a zopakovaný ve vyjádření ze dne 11. 12. 2007 správní orgán hodnotí jen jako obranu. Řízení je vedeno o návrhu podaném navrhovatelem a odpůrce neuplatňuje proti navrhovateli nic nad rámec věci dle návrhu - podaného navrhovatelem - již projednávané v tomto řízení, přičemž o téže věci nelze vést na základě § 48 správního řádu více řízení.

Podle § 61 odst. 1 zákona je podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací povinen poskytovat tuto službu nepřetržitě po všechny dny v roce, nestanoví-li zákon jinak. Podle § 65 odst. 3 zákona pak tento podnikatel může ukončit smluvní vztah, pokud účastník soustavně opožděně platil cenu za služby uvedené ve vyúčtování, a to pouze po prokazatelném upozornění účastníka. Soustavným opožděným placením se rozumí zaplacení nejméně 2 po sobě jdoucích vyúčtování ceny po lhůtě splatnosti.

Podle § 344 obchodního zákoníku lze od smlouvy odstoupit pouze v případech, které stanoví smlouva nebo zákon.

Pokud se týká obsahu Smlouvy, správní orgán konstatuje, že navrhovatel neunesl v tomto ohledu své důkazní břemeno a celé znění nedoložil. Důkazní břemeno přitom nepochybně leží na navrhovateli, což i logicky vyplývá ze skutečnosti, že jeden ze stejnopisů Smlouvy si podle jejího čl. VI. navrhovatel ponechal. Součástí smlouvy je i příloha č. 1, přičemž podle článku III. Smlouvy v této příloze má být specifikovaný postup dohody, která má založit závazek odpůrce k poskytování služeb zákazníkům navrhovatele v jednotlivých případech. Nelze tak souhlasit s názorem navrhovatele, že tato příloha není z důvodu, že obsahuje jen technické podrobnosti o poskytovaných službách, právně relevantní, neboť samotná Smlouva předpokládá, že v příloze č. 1 bude stanoven postup pro vznik závazku odpůrce k poskytování služeb zákazníkům navrhovatele v jednotlivých případech. Z toho správní orgán dovozuje, že závazek k poskytování služeb odpůrci nevzniká přímo ze Smlouvy, ale z další dílčí dohody či odsouhlasení u každého konkrétního zákazníka navrhovatele. Z toho důvodu je postup v uvedené příloze zásadní pro posouzení otázky, zda je u zákazníků navrhovatele, u nichž došlo k odpojení odpůrcem, doložen závazek odpůrce těmto zákazníkům služby poskytovat. S tím souvisí i reakce odpůrce, který při ústním jednání uvedl, že ne všichni zákazníci navrhovatele jsou mu známi. Rovněž tak není zřejmé, z čeho navrhovatel usuzuje, že by provozní podmínky měly obsahovat pouze technické podrobnosti o poskytovaných službách, když sám navrhovatel doložil své provozní podmínky (příloha č. 2 Smlouvy) a jejich součástí jsou přitom ustanovení o možnosti přerušit či ukončit poskytování služby a další práva poskytovatele i zákazníka. Z uvedeného správní orgán tedy uzavírá, že navrhovatel neprokázal závazek odpůrce poskytovat služby u všech zákazníků navrhovatele v konkrétních případech, když ani nedoložil smluvený postup pro vznik tohoto závazku v konkrétním případě, jak jej předpokládá Smlouva.

Návrh pak neobstojí ani při zkoumání druhé otázky, která byla podstatou sporu, a to otázky, zda odpůrce mohl právoplatně ukončit jednostranně vztah založený Smlouvou.

Správní orgán se nejprve vypořádal s názorem navrhovatele, že součástí smlouvy jsou všeobecné podmínky, které předložil 19. 11. 2007 s návrhem, a to přímo ze zákona. S tím nelze souhlasit, neboť zákon ustanovení o tom, že by součástí smlouvy byly i bez dalšího všeobecné podmínky služby, neobsahuje. Podle § 63 odst. 2 a 3 zákona nemusí být všeobecné podmínky součástí smlouvy, ale jen návrhu. V této otázce je třeba postupovat podle § 273 odst. 1 obchodního zákoníku, podle kterého lze část obsahu smlouvy určit také odkazem na obchodní

podmínky, jež jsou stranám uzavírajícím smlouvu známe nebo k návrhu přiložené. Smlouva pak žádný takový odkaz na všeobecné podmínky neobsahuje. Obsahuje odkaz, jak je uvedeno výše, na provozní podmínky, které tvoří přílohu smlouvy a které však navrhovatel, pokud jde o provozní podmínky služeb poskytovaných odpůrcem, nedoložil v plném rozsahu. Všeobecné podmínky služeb poskytovaných odpůrcem tak součástí Smlouvy nejsou.

Pokud se týká samotné možnosti ukončit Smlouvu, odpůrce se odvolává zejména na ustanovení § 65 odst. 3 zákona. Podle názoru navrhovatele však platný postup podle § 65 odst. 3 zákona vyžaduje, aby odpůrce splnil podmínky stanovené v § 65 odst. 2 zákona, tedy, že § 65 zákona upravuje postupný proces, jak může dojít k ukončení smluv na poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací. S takovým názorem se správní orgán neztotožňuje. Uvedený odstavec 3 se v otázce subjektu povinnosti, resp. práva odkazuje na odstavec 1, kde je tento subjekt uveden – podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací. Odstavec 1 pak tomuto subjektu ukládá zvláštní povinnost informovat účastníky o následcích neplacení telefonních účtů. Odstavec 2 pak již obecně stanovuje postup pro případ, kdy účastník nezaplatí na vyúčtování uvedenou cenu a poskytovatel služby, a to jakékoliv veřejně dostupné služby elektronických komunikací, by mu chtěl omezit její poskytování. Odstavec 3 pak, opět obecně, upravuje možnost ukončení účastnické smlouvy na poskytování jakékoliv veřejně dostupné služby elektronických komunikací. Podřazení těchto ustanovení do jednoho paragrafu nevykládá správní orgán tak, že by se mělo jednat o ucelený postup, ale o souhrn práv a povinností spojených s neplacením nebo opožděným placením účtu. Obdobně jsou ustanovení bez časové či jiné obdobné návaznosti jednotlivých odstavců uvedena v řadě paragrafů zákona, např. § 29, 33, 61, 97.

Předpokladem pro postup podle § 65 odst. 3 zákona, tj. pro ukončení smlouvy, pak je mj. i soustavné opožděné placení účastníka a předchozí upozornění, přičemž soustavným opožděným placením se rozumí zaplacení nejméně 2 po sobě jdoucích vyúčtování ceny po lhůtě splatnosti. Z předložených podkladů vyplývá, že navrhovatel platil odpůrcem vystavené faktury po lhůtě splatnosti v podstatě soustavně, po celou dobu trvání smluvního vztahu, přičemž v řadě případů se jednalo i o několikaměsíční zpoždění. Odpůrce jej vedle elektronické komunikace vyzval k řádnému placení dopisem ze dne 24. 8. 2007 a dopisem ze dne 7. 11. 2007, jak je uvedeno výše, přičemž z těchto dopisů bylo navrhovateli zřejmé, že odpůrce je připraven ukončit smluvní vztah právě z důvodu opožděného placení pohledávek. Odpůrce vždy vyzval navrhovatele k dodatečnému plnění, v prvním případě ve lhůtě do 31. 8. 2007, ve druhém pak okamžitě. Protože v dopise odpůrce ze dne 15. 11. 2007 je uveden jako důvod ukončení Smlouvy opakované neplacení svých závazků, nelze souhlasit s navrhovatelem, že by důvodem ukončení Smlouvy mělo být jediné vyúčtování zaplacené se zpožděním méně než 1 den. Předpokladem pro postup podle § 65 odst. 3 zákona je existence nejméně 2 po sobě jdoucích vyúčtování zaplacených po lhůtě splatnosti, ne tedy dosud nezaplacených (možnost ukončit smlouvu z důvodu nezaplacených vyúčtování upravuje § 65 odst. 3 zákona tak, že musí existovat nejméně 3 nezaplacená vyúčtování). V řízení byla prokázána existence desítek takových navrhovatelem opožděně zaplacených vyúčtování. Vzhledem k tomu, že § 65 odst. 3 zákona neupravuje další podrobnosti ohledně doby, kdy může být právo poskytovatele vykonáno, je třeba použít § 345 odst. 1 obchodního zákoníku, podle kterého lze odstoupit od smlouvy bezodkladně po té, kdy se oprávněná strana o podstatném porušení smlouvy dověděla. Protože odpůrce přistoupil k ukončení Smlouvy den po té, kdy uplynula lhůta splatnosti pro vyúčtování splatná 14. 11. 2007, přičemž předchozí vyúčtování splatná 14. 10. 2007 byla navrhovatelem zaplacená rovněž opožděně, a na možnost ukončení Smlouvy byl upozorněn dopisy ze dne 24. 8. 2007 a 7. 11. 2007, má správní orgán za to, že požadavek § 65 odst. 3 na platné ukončení smlouvy ze strany navrhovatele byl splněn.

Správní orgán má za to, že zvláštní zákonná úprava pro možnost ukončení smlouvy uvedená v § 65 odst. 3 zákona představuje na základě § 344 obchodního zákoníku zákonnou možnost odstoupení od Smlouvy, bez nutnosti takovouto možnost sjednávat ve smlouvě. Podle § 349 odst. 1 obchodního zákoníku pak smlouva zaniká dnem, kdy projev vůle oprávněné strany od smlouvy odstoupit je doručen druhé straně. V daném případě tak bylo učiněno dopisem z 15.

11. 2007 doručeným téhož dne. V případě, kdy by byla ve vztahu sporných stran prokázána existence pouhých dvou vyúčtování zaplacených navrhovatelem opožděně, mohlo by v úvahu přicházet posouzení situace podle § 39 občanského zákoníku, tj. zda se odstoupení od Smlouvy přičítá dobrým mravům. Avšak v situaci, kdy navrhovatel v zásadě permanentně opožděně platil vyúčtování, jak je uvedeno výše, ani tato úvaha není na místě.

Správní orgán tak shrnuje, že navrhovatel neprokázal svůj nárok, když nedoložil úplný obsah Smlouvy, podle které by bylo možné posoudit, zda odpůrci vznikl závazek poskytovat služby zákazníkům navrhovatele. Nadto však nehledě na znění Smlouvy odpůrce měl právo Smlouvu ukončit, a to na základě § 65 odst. 3 zákona. Nezbyvá tak, než návrh zamítnout.

Vzhledem k výše uvedenému tak i odpadl důvod pro předběžné opatření ze dne 21. 11. 2007 čj. 78 703/2007-606/IV.vyř., neboť správní orgán má za to, že odpojení zákazníků navrhovatele zapříčinil právě navrhovatel tím, že neplnil řádně své závazky vůči odpůrci, který tak odpojení provedl oprávněně.

Na základě uvedeného jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Odpůrci, tedy účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náleží na základě zastoupení advokátem náhrada nákladů řízení ve výši 5.200,- Kč podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., a to 1.000,- Kč za jeden úkon právní služby a 300,- Kč režijní paušál za jeden úkon právní služby, přičemž byly právním zástupcem odpůrce uskutečněny 4 úkony právní služby (příprava a převzetí právního zastoupení, vyjádření ze dne 26. 11. 2007 a 11. 12. 2007, účast na ústním jednání dne 28. 11. 2007).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad, poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Pavel Dvořák".

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu